

Kjøbenhavn, nemlig den store Sundby Kommune paa Amager. Derude ere Forholdene ganske ejendommelige, de ere vistnok uden Sidsestykke her i Landet. Det er en Kommune paa 16,000 Mennesker. Vilde vi indrangere den blandt Købstæderne, vilde den blive den 6te største Købstad i Landet. Men henregner man denne Kommune til Landkommunerne, vilde dens Lærere altsaa komme ind under de Lønningsbestemmelser, der ere fastsatte for Landkommunerne. Forholdet stiller sig nu i denne Kommune saaledes, at der paa 16,000 Indbyggere er 1,750 Skolebørn. De undervises i 47 Klasser af 12 Lærere og 12 Lærerinder. Efter Lovforslagets Bestemmelser ville kun Førstelærerne eller Enelærerne komme ind under den højere Lønftala, medens Resten af Lærerne vil blive lønnet som Andenlærere. Nu er der ikke mere end 4 Skoler i Sundbyernes Kommune. Altsaa paa et Lærerpersonale af 24 vil der kun blive 4, der blive lønede som Førstelærere ude paa Landet, alle de øvrige 20 skulle efter dette Lovforslag lønnes som Andenlærere, det vil sige, at deres Lønninger ikke kunne gaa højere op end til ca. 1,020 Kr. Dertil kommer jo saa, at de skulle have Bolig og Have, hvad der ude i Sundbyerne vil falde noget vanskeligt at staffe dem. Hvis de skulle have Havejord, der ligger nogenlunde i Nærheden af Skolen, og de ikke skulle vises helt uden for Byen, vil det blive baade vanskeligt og kostbart at staffe dem det saaledes, som Lovforslaaet foreskriver. Jeg vil derfor tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa denne Sag, og jeg tror, det let vil kunne ændres, naar man flyttede Sundbyernes Kommune ude paa Amager op mellem Handelspladserne. Da vilde Lærerne der komme ind under de samme Lønningsbestemmelser, som gælde for Købstæderne. Derved tror jeg, at der vil blive gjort Ret og Skel mod den store Lærerklasse, der findes derude.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre enkelte Bemærkninger over for adskillige ærede Medlemmer, som have talt, og jeg vil da først vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Desværre ser jeg ham ikke her i Salen. Det forekommer mig, at man overhovedet sjældent ser ham her. Jeg tror ikke, han er til Stede, men jeg vil alligevel tillade mig at fremdrage en Udtalelse, han er fremkommen med. Han sagde, at den Undervisning, der her var foreslaaet, jo nok kunde synes knap for de velstillede Gaardmænds Børn, men det, der her var Tale om, var ogsaa kun en Undervisning for de lavest stillede Børn. Denne Udtalelse synes mig ret be-

tegnende for et Medlem, der staar paa den rene og store Kastejoles Standpunkt. Jo højere man er paa Straa, des bedre Undervisning skal man have, men for de lavest stillede Børn kan Undervisningen altid være god nok. Det forstaar jeg godt, det er vel nok rigtigt, naar man ser Sagen fra et reaktionært Standpunkt. Men ser man den fra et humant Standpunkt, og særlig naar man ser den fra et nationaløkonomisk Standpunkt, er det en Udtalelse, der maa fordømmes. Det kan ikke nægtes, at, naar man vil give de lavest stillede Børn den tarveligste Undervisning, vil det mange gode Gøner, mange gode Anlæg i Folket aldrig komme til Udvikling. Det synes mig, at en Nationaløkonom skulde vaage over, at alt, hvad der var af gode Gøner og Anlæg i Folket, kom til Udvikling. Det ærede Medlems Udtalelse passer derfor daarlige fra et nationaløkonomisk Standpunkt. Det ærede Medlem indtager en ledende Stilling mellem de politiske Partier, han staar som Højres Ordfører, han talte som den første af Højrepartiet ved denne Sejlighed og staar i det hele taget som Højres Ordfører saaledes, at det, som han siger, kan man vel betragte som Højres Standpunkt. Jeg maa da sige, at det er sørgeligt, at Højre indtager et saa reaktionært Standpunkt, naar der er Tale om Undervisning og om en saa vigtig Lov som denne.

Dernæst har jeg et lille Mellemværende med det ærede Medlem fra Åsens (Bernitsen), som meget stærkt angreb de Udtalelser, jeg fremsatte den første Dag. Det ærede Medlem mente, at det eneste, jeg var fornøjet med i Forslaget, var § 26, der handler om Tilskud til Kjøbenhavns Kommune, dog at jeg heller ikke her var rigtig fornøjet, fordi jeg krævede noget mere. Ja, det sidste er ganske rigtigt. Jeg kræver noget mere, og det tror jeg, at enhver vil gøre, naar der tilbydes 70 pCt. af, hvad man har Ret til at fordre, navnlig naar man har med en saa solid Betaler at gøre, som Statskassen er. Derfor siger jeg, at det er naturligt at kræve noget mere. Det ærede Medlem udtalte, at, naar der er Tale om at staffe Penge fra Statskassen til Kjøbenhavns Kommune, saa ligne Socialister og Højre hinanden, saa hænge de sammen som Ertehalm. Nej, der gør det ærede Medlem Højremændene stor Æret, det er slet ikke Tilfældet. Ganske vist ere de Højremænd, der ere valgte i Kjøbenhavn, slette til at kræve Penge, naar der skal bygges Fæstninger ved Kjøbenhavn, eller naar der ønskes Tilskud til Universitetet eller lignende Ting, men jeg tror ikke, at der skal kunne paavises noget Sted, hvor Højre har krævet Tilskud